

Protokół

7. posiedzenia, 4. sesyi, VII. peryodu Sejmu galicyjskiego z dnia 2. marca 1899 roku.

Początek o godzinie 12 minut 20 po południu.

Przewodniczący: Marszałek krajowy J. E. Stanisław hr. Badeni.

Sekretarze: Modest Karatnicki, Stanisław Niezabitowski, Andrzej Potocki, Mieczysław Urbański.

Obecnych posłów 118.

Ze strony Rządu: c. k. Radca Dworu Włodzimierz hr. Łoś.

Marszałek konstatuje dostateczną ilość posłów i otwiera posiedzenie.

Marszałek oznajmia, iż protokół piętego posiedzenia uważa za przyjęty, gdyż nie wniesiono przeciw niemu żadnych zarzutów, protokół szóstego posiedzenia złożony jest w biurze marszałkowskiem do przejrzania.

Sekretarz p. Stanisław Niezabitowski odczytuje spis petycyj, wniesionych po dzień 2 marca 1899, które przekazano następującym komisjom:

Komisji budżetowej Ls.: 689, 690, 691, 692, 697, 698, 702, 703, 704, 705, 706, 711, 712, 713, 714, 717, 720, 721, 724, 726, 727, 730, 734, 735, 736, 737,

739, 740, 741, 742, 746, 757, 760, 761, 762, 767, 772, 786, 787, 788, 789, 790, 791, 792, 795, 799, 801.

Komisji szkolnej Ls.: 693, 694, 695, 699, 700, 701, 708, 715, 718, 719, 722, 728, 732, 733, 738, 765, 766, 768, 770, 780, 781, 784, 794.

Komisji petycyjnej Ls.: 696, 743, 744, 745, 758, 773, 777, 793.

Komisji przemysłowej Ls.: 707, 716, 725, 763, 802.

Komisji prawniczej Ls.: 709, 710, 785.

Komisji drogowej Ls.: 723, 731, 764.

Komisji administracyjnej Ls.: 729, 759, 769.

Komisji gospodarstwa krajowego Ls.: 774, 775, 776, 782.

Komisji kolejowej Ls.: 800.

Po odczytaniu petycji Ls. 801 ks. Bronisława Markiewicza przełożonego tow. „Powściągliwości“ i „Praca“ w Miejscu Piastowem, o zapomogę na cele towarzystwa, przemawia p. Jakliński popierając tę petycję, a pod względem formalnym wnosi przekazanie jej do komisji budżetowej.

Przed przystąpieniem do porządku dziennego przemawia p. Pilat i stawia formalny wniosek, by petycję Ls. 274 Tow. rolniczego okręgowego w Wieliczce o zakładanie spółkowych kas oszczędności, przydzieloną na posiedzeniu dnia 30 grudnia 1898 komisji kredytu włościańskiego odstąpić komisji gospodarstwa krajowego, a petycję Ls. 580 gm. Chocin, pow. kałuskiego o zapomogę na spłacenie długu w Kasie pożyczkowej, przydzieloną komisji kredytu włościańskiego, odstąpić komisji budżetowej.

Izba uchwała bez rozprawy powyższy wniosek, głosując nad każdą petycją oddzielnie.

Izba przystępuje do porządku dziennego, którego punktem pierwszym jest:

Pierwsze czytanie wniosku p. Barwińskiego o założenie we Lwowie szkoły wydziałowej żeńskiej z ruskim językiem wykładowym.

Przemawia p. Barwiński, uzasadniając swój wniosek, a pod względem formalnym wnosi przekazanie tego wniosku komisji szkolnej.

Izba bez rozprawy uchwała ten wniosek.

Następuje:

Pierwsze czytanie wniosku p. Skałkowskiego o przedłużenie mocy obowiązującej ustawy z r. 1893 o ulgach należytościowych przy konwersji długów.

Przemawia p. Skałkowski, uzasadniając swój wniosek, a pod względem formalnym wnosi przekazanie tego wniosku komisji podatkowej.

Izba bez rozprawy uchwała ten wniosek.

Następuje:

Pierwsze czytanie wniosku p. Styły o podniesienie dotacyi na zasiłki dla gmin na budowę szkół ludowych.

Przemawia p. Styła, uzasadniając swój wniosek, a pod względem formalnym wnosi przekazanie tego wniosku komisji budżetowej.

Izba uchwała bez rozprawy ten wniosek.

Następuje:

Pierwsze czytanie wniosku p. Okuniewskiego o założenie szpitala w Żabiu.

Przemawia p. Okuniewski, uzasadniając swój wniosek, a pod względem formalnym wnosi przekazanie tego wniosku komisji sanitarnej.

Izba bez rozprawy uchwała powyższy wniosek.

Następuje:

Pierwsze czytanie wniosku p. Rudrofa o zrównanie taryf na szlakach kolei lokalnej Wygnanka-Skała-Iwanie puste i Biała-Czortkowska-Zaleszczyki z taryfami na szlaku Tarnopol-Kopyczyńce.

Przemawia p. Rudrof, uzasadniając swój wniosek, a pod względem formalnym wnosi przekazanie tego wniosku komisji kolejowej.

Izba uchwała bez rozprawy ten wniosek.

Następuje:

Sprawozdanie Wydziału krajowego o udzielenie koncesyi do pobierania opłat mytniczych od przewozu na rzece Sole w Hęcznarowicach i w Nowej Wsi pod Staremmiastem, tudzież od mostu względnie od przewozu na rzece Wiśle w Kaniowie starym.

Sprawozdawca p. Chamiec odczytuje sprawozdanie Wydziału krajowego, zakończone projektem następującej uchwały:

U c h w a ł a

o udzieleniu koncesyi na pobór opłat mytniczych od przewozów na rzece Sole

w Hecznarowicach i w Nowej Wsi pod Staremmiastem tudzież od mostu, względnie od przewozu na rzece Wiśle w Kaniowie starym.

Art. I.

Na przeciąg lat pięciu od wejścia w wykonanie tej uchwały nadaje się prawo do pobierania myta obszarowi dworskiemu w Hecznarowicach i obszarowi dworskiemu w Nowej wsi, powiatu Bialskiego od przewozów na rzece Sole, a to pierwszemu z nich w Hecznarowicach zaś drugiemu w Nowej wsi pod Staremmiastem tudzież gminie w Dzikowie starym powiatu Bialskiego pod warunkiem utrzymywania przedmiotów omyconych w dobrym stanie i własnym kosztem, z zastrzeżeniem, że analogicznie do postanowień zawartych w §. 38. ust. 12. ustawy drogowej z dnia 5. lipca 1897 dz. u. kr. Nr. 43, w razie niedopełnienia tego warunku, uprawniony będzie Wydział powiatowy do objęcia, za zgodą politycznej władzy powiatowej, przedmiotu omyconego w bezpośredni zarząd własny na koszt i niebezpieczeństwo stron interesowanych.

Art. II.

Opłaty mytnicze pobierać należy według następującego wymiaru:

1) Od przewozów powyżej w art. I. wyszczególnionych na rzece Sole:

a) od każdej osoby bez różnicy, wyjąwszy woźnicę lub jeźdźca na koniu 1 (jeden) ct.

b) od jednego konia idącego pod wierzchem, pędzonego albo zaprzężonego 3 (trzy) ct.

c) od jednego źrebięcia do dwóch lat 1 (jeden) ct.

d) od jednego wołu na rzeź albo w jarzmie, krowy, jałownika, bukała i trzylatki 3 (trzy) ct.

e) od jednego cielęcia, nie mającego jeszcze dwóch lat, świni karmnej, owcy, kozy, kozła i małych świń 1 (jeden) ct.

2) Od mostu, względnie przewozu na rzece Wiśle w Kaniowie starym:

a) od jednego konia idącego pod wierzchem, pędzonego albo zaprzężonego 3 (trzy) ct.

b) od jednego źrebięcia do dwóch lat 1 (jeden) ct.

c) od jednego wołu na rzeź albo w jarzmie, krowy, jałówki, bukała i trzylatki 3 (trzy) ct.

d) od jednego cielęcia, nie mającego jeszcze dwóch lat, świni karmnej, owcy, kozła, kozy i małych świń 1 (jeden) ct.

e) wyłącznie tylko przy przywozie: od każdej osoby wyjąwszy woźnicę lub jeźdźca na koniu 1 (jeden) ct.

Art. III.

Przy poborze myta mają być zachowane ogólne przepisy o uwolnieniu od tej opłaty lub o znizeniu tejże.

W rozprawie ogólnej nikt głosu nie żąda, Izba przystępuje więc do rozprawy szczegółowej.

Sprawozdawca wnosi przyjęcie tej uchwały *en bloc*.

Izba uchwała wniosek przyjęcia powyższej uchwały *en bloc* poczem w oddzielnym głosowaniu przyjmuje cały projekt uchwały *en bloc*,

Uchwaliwszy następnie na wniosek sprawozdawcy przystąpić do trzeciego czytania bez czytania uchwała Izba cały projekt uchwały w trzeciem czytaniu bez czytania.

Następuje:

Sprawozdanie Wydziału krajowego o udzielenie Wydziałowi powiatowemu w Tarnopolu koncesyi do pobierania opłat mytniczych na drodze gminnej Iwaczów dolny-Obarzańce.

Sprawozdawca p. Chamiec odczytuje sprawozdanie Wydziału krajowego, zakończone projektem następującej uchwały.

U c h w a ł a

o udzieleniu Wydziałowi powiatowemu w Tarnopolu koncesyi do pobierania opłat mytniczych na drodze gminnej Iwaczów dolny-Obarzańce.

Art. I.

Na przeciąg lat pięciu od wejścia w wykonanie tej uchwały nadaje się prawo do pobierania myta na drodze gminnej Iwaczów dolny-Obarzańce Wydziałowi powiatowemu w Tarnopolu jako władzy zarządzającej, a to na rzecz tej drogi z zastrzeżeniem, że Wydział powiatowy używając środków przewidzianych w §§. 19., 25. i 26. ustawy drogowej z dnia 5. lipca 1897dz. u. kr. Nr. 43 przy pomocy pobieranego w myśl §. 32. tejże ustawy dochodu z powyższego myta, pokrywać będzie wszelkie koszta połączone z utrzymaniem omyconej drogi w dobrym stanie.

Na wypadek zaniedbania przez Wydział powiatowy utrzymywanej drogi, zastrzega sobie Wydział krajowy wydanie stosownych zarządzeń wskazanych w § 35 ust. 2. i 3. wyżej powołanej ustawy drogowej.

Art. II.

Opłatę myta pobierać należy według następującego wymiaru:

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 2 (dwa) ct.;

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych 1 (jeden) ct.;

c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego $\frac{1}{2}$ (pół) ct.

Konie, woły, krowy, muły, osły, należą do bydła ciężkiego, zaś cielęta, ziębięta, owce, kozy i świnie do drobnego.

Od bydła niesionego lub wiezionego wozem nie opłaca się żadnej należności.

Zwierzęta, które ssą i przy matkach idą, są wolne od wszelkiej opłaty mytniczej.

Art. III.

Przy poborze myta mają być zachowane ogólne przepisy o uwolnieniu od opłaty myta i o zniżeniu tejże.

W rozprawie ogólnej nikt głosu nie żąda. Izba przystępuje więc do rozprawy szczegółowej.

Sprawozdawca wnosi przyjęcie tej uchwały *en bloc*.

Izba uchwała wniosek przyjęcia powyższej uchwały *en bloc* poczem w oddzielnem głosowaniu uchwała cały projekt uchwały *en bloc*.

Uchwaliwszy następnie na wniosek sprawozdawcy przystąpić do trzeciego czytania bez czytania, uchwała Izba cały projekt uchwały w trzeciem czytaniu bez czytania.

Następuje:

Sprawozdanie Wydziału krajowego, jako komisji o petycji Wydziału powiatowego w Wadowicach w przedmiocie uznania drogi Żembrzycko-Biertowickiej za drogę krajową.

Sprawozdawca p. Chamiec, uwolniony na wniosek sekretarza p. Urbańskiego od czytania sprawozdania, odczytuje następujący wniosek Wydziału krajowego, jako komisji:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Nad petycją Wydziału powiatowego w Wadowicach Ls. 219 o uznanie drogi Żembrzyce-Biertowice za krajową przechodzi Sejm do porządku dziennego.

Przemawia p. Zoll i stawia w miejsce wniosku Wydziału krajowego następujący wniosek:

„Sprawozdanie Wydziału krajowego, jako komisji o petycji Wydziału powiatowego w Wadowicach w przedmiocie uznania drogi Zembrzycko - Biertowickiej za drogę krajową, zwraca się Wydziałowi krajowemu z poleceniem, aby wszedł w rokovania z c. k. Rządem tudzież z Radami powiatowymi w Wadowicach i Myślenicach, czy i w jakiej wysokości skarb państwa i rzeczzone powiaty przyczyniłyby się do pokrycia wydatków na utrzymanie powyższej drogi w razie uznania jej za krajową i żeby odpowiednie wnioski przedłożył na najbliższej sesji sejmowej“.

Izba popiera ten wniosek.

Przemawia p. Średniawski.

Przemawia p. Rotter.

Po zamknięciu rozprawy przemawia p. sprawozdawca, sprzeciwiając się wnioskowi p. Zolla.

Izba uchwala wniosek p. Zolla.

Następuje :

Sprawozdanie komisji budżetowej o zamknięciu rachunków funduszu krajowego za rok 1897.

Sprawozdawca p. Goldman, uwolniony na wniosek sekretarza p. Urbańskiego od czytania sprawozdania, odczytuje następujący wniosek komisji :

Wysoki Sejm raczy uchwalić :

Uchwała pierwsza.

Sejm udziela Wydziałowi krajowemu absolutorium z rachunków funduszu krajowego, funduszków dotowanych ze skarbu krajowego i funduszków samoistnych budżetem objętych, złożonych za rok budżetowy 1897.

Uchwała druga.

Powyższe absolutorium udzielone Wydziałowi krajowemu obejmuje także abso-

lutorium dla c. k. Rady szkolnej krajowej z działu wydatków funduszu szkolnego krajowego.

Uchwała trzecia.

Pozostałość z rachunków roku 1897 w sprawdzonej wysokości 940.174 zł., przenosi się na rok 1899 i wstawia do budżetu roku 1899 jako pozycję I. dochodów.

W rozprawie ogólnej nikt nie żąda głosu. Izba przystępuje więc do rozprawy szczegółowej i uchwała bez rozprawy powyższy wniosek komisji, głosując nad każdym punktem oddzielnie.

Następuje :

Sprawozdanie komisji sanitarnej o przedłożeniu Wydziału krajowego w sprawie utworzenia nowych okręgów sanitarnych.

Sprawozdawca p. Olpiński, uwolniony od czytania sprawozdania, na wniosek sekretarza p. Urbańskiego, odczytuje następujący wniosek komisji :

Wysoki Sejm raczy uchwalić :

I. Sejm przyjmuje sprawozdanie niniejsze do wiadomości.

II. Sejm upoważnia Wydział krajowy do utworzenia w roku 1899 dalszej seryi 16-tu okręgów sanitarnych w następujących powiatach : Grybowie, Kamionce Strumiłowej, Ropczycach, Rudkach, Śniatynie, Wieliczce, Buczacz, Kossowie, Sanoku, Sokalu, Tarnobrzegu, Brzeżanach, Chrzanowie, Jarosławiu i Wadowicach.

III. Sejm zatwierdza wstawiony do preliminarza budżetu krajowego na r. 1899 pod Rubr. V. kredyt w wysokości 35.000 zł. na pokrycie wydatków na ryczałty podróżne dla lekarzy okręgowych i subwencje dla powiatów, przewidziane §. 12 ust. z dnia 2. lutego 1891, nr. 17 dz. ust. i rozp. kraj. tak dla istniejących, jak i nowo utworzyć się mających okręgów sanitarnych.

W rozprawie ogólnej nikt nie żąda głosu. Izba przystępuje więc do rozprawy szczegółowej i uchwała bez rozprawy powyższy wniosek komisji, głosując nad każdym punktem tegoż oddzielnie.

Następuje:

Sprawozdanie komisji gospodarstwa krajowego o sprawozdaniu Wydziału krajowego z czynności Dep. III.

Sprawozdawca p. Rayski, uwolniony na wniosek sekretarza p. Urbańskiego od czytania sprawozdania, odczytuje następujący wniosek komisji:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

1) Sejm przyjmuje do wiadomości sprawozdanie Wydziału krajowego z czynności w zakresie spraw rolniczych, przydzielonych Departamentowi III.

2) Sejm poleca Wydziałowi krajowemu wstawiać corocznie na przeciąg lat trzech, licząc od roku 1900 kwotę 3000 zł. jako subwencję dla komitetu towarzystwa uprawy tytoniu.

3) Sejm poleca Wydziałowi krajowemu aby w porozumieniu z obydwojoma krajowymi Towarzystwami rolniczymi i po wysłuchaniu opinii krajowej komisji dla spraw rolniczych postarał się o utworzenie w kraju zakładów dla produkcji nasion zbożowych i pastewnych, a w razie uznanej potrzeby wstawił odpowiednią na ten cel kwotę w budżet na rok 1900.

Przemawia Komisarz rządowy c. k. Radca Dworu Włodzimierz hr. Łoś, odpierając zarzuty podniesione w sprawozdaniu komisji przeciw c. k. Rządowi.

Przemawia p. Hupka.

Przemawia p. Czaykowski Władysław Wiktor.

Przemawia p. Styła.

Przemawia p. Średniawski.

Przemawia p. Wereszczyński.

Marszałek udziela głosu p. Wójcikowi, który oświadcza, iż obecnie zręka się głosu, zastrzegając go sobie na później.

Marszałek oznajmia, iż regulaminowo takie zastrzeżenie jest niedozwolone, uważa że p. Wójcik rzekł się głosu, którego mu udzieli, gdy p. Wójcik we właściwym czasie tego zażąda.

Przemawia p. Górski.

Przemawia p. Pilat.

Izba uchwała zamknięcie rozprawy.

Przemawiają zapisani przedtem do głosu pp. Merunowicz, Nowakowski, Vayhinger.

Marszałek oznajmia, iż na żądanie kilku posłów, jakoteż z powodu późnej pory ma zamiar zamknąć posiedzenie i wzywa sekretarza do odczytania wniosku i interpelacyj.

Sekretarz p. Urbański odczytuje następujący wniosek:

W n i o s e k

Ze względu, że w powiecie Gorlickim nie ma żadnego zakładu naukowego średniego, a rozwijający się od szeregu lat przemysł fabryczny wywołał niezaprzeczenie dążność do praktycznego kształcenia młodzieży o czem świadczy znaczna liczba uczniów z powiatu w krajowych zakładach naukowych; zważywszy, że ofiarność na ten cel powiatu i miasta, oraz życzenia całej ludności powiatu wyrażone w petycyach gmin uzasadnioną dają podstawę do twierdzenia, że szkoła realna jest niezbędną dla powiatu; — podpisani wnoszą:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Sejm Królestwa Galicyi i Lodomerji z W. Księstwem Krakowskiem wzywa

c. k. Rząd, ażeby utworzył w Gorlicach szkołę realną z językiem wykładowym polskim.

we Lwowie, dnia 2 marca 1899.

Wnioskodawca:

Adam Skrzyński w. r,

Wojciech Dzieduszycki, Binder, Stanisław Dąbski, Wodzicki, Marchwicki, A. Potocki, Rotter, Weigel, K. Badeni, Górski, Klemensiewicz, St. Tarnowski, Scipio, Zoll, Jaworski, Abrahamowicz, Hupka, Czaykowski, F. Rozwadowski, J. Męciński, Lubomirski, J. Puzyna, Data, Potoczek, Vivien, Z. Skrzyński, Czech, Sanguszko, Pilat.

Marszałek oznajmia, iż pierwsze czytanie tego wniosku zamieści na porządku dziennym najbliższego posiedzenia.

Sekretarz p. Urbański odczytuje następujące interpelacye do c. k. komisarza rządowego:

I n t e r p e l a c y a do Wysokiego Rządu.

Przy rozprawie konkurencyjnej przeprowadzonej w dniu 20. października 1896. na polecenie c. k. Starostwa w Nowym Sączu z dnia 11. października 1896. L. 27007. w sprawie pokrycia wydatków budowy nowego kościoła w Barcicach, powzięły zebrane strony konkurencyjne, z wyjątkiem zastępcy patrona, który budowie tej wogóle się sprzeciwił, względnie uznał kosztorys za wygórowany, jednomyślną uchwałą:

Budowy nowego kościoła z planem i kosztorysem opiewającym na sumę 33.456 zł. 51 ct. Datki konkurencyjne miały być spłacone w czterech rocznych ratach półrocznych, a kościół miał być wykonany do końca r. 1898.

C. k. Starostwo w Nowym Sączu rozporządzeniem z dnia 21. stycznia 1897. L. 33.553. zatwierdziwszy powyższą uchwałę,

wyznaczyło kwoty przypadające na poszczególne strony konkurujące (Patrona br. Liebiga Jana i gminy wchodzące w skład parafii) z tem dosłownem poleceniem:

„Przy rozdziale datków między pojedynczych kontrybuentów należy zwrócić uwagę na §. 8. noweli do ustawy konkurencyjnej, wedle którego do opłaty datków w tych pociągnięci być mają także katolicy, nie zamieszkali w okręgu parafialnym i osoby prawne (fundusze publiczne, gminy, stowarzyszenia, spółki itp.) jeśli mają przypisany podatek gruntowy lub domowy w okręgu parafialnym, albo jeśli w okręgu tym znajduje się siedziba, albo zarząd ich przedsiębiorstwa lub zatrudnienia, od którego przypisany mają podatek zarobkowy, lub domowy w gminie podatkowej wcielonej do okręgu parafialnego w całości, lub częściowo“.

Cztery gminy: Wola krogulecka, Barcice, Sucha Struga i Przysietnica, wyznaczyły datki konkurencyjne przypadające na fundusz propinacyjny za przedsiębiorstwa propinacyjne, wykonywane w ich obrębie kwoty: 133 złr. 65 ct. 481 zł. 67 ct. 152 zł. i 378 złr. 92 ct. i odniosły się pismami z 30. czerwca 1897. L. 42, 116, 46 i 63 do Zarządu galic. funduszu propinacyjnego we Lwowie z prośbą (właściwie żądaniem wypłaty powyższych kwot).

Dyrekcya gal. funduszu propinacyjnego odezwą z dnia 30. lipca 1897. uprasza Wgo Pana Starostę, aby te Zwierzchności gminne uwiadomił, że c. k. Dyrekcya wspomnianych ich próśb nie uwzględniła i odmawia stanowczo żądaniu zapłaty pomienionych datków, a to z powodu, iż pominąwszy już okoliczność, że fundusz propinacyjny nie ma przypisanego podatku gruntowego lub domowego, od realności położonej w okręgu parafialnym Barcice, i że siedzibą c. k. Dyrekcyi zarządzającej funduszem propinacyjnym, nie znajduje się w tym okręgu, wskutek czego fundusz propinacyjny nie może być w ogóle w myśl §. 8, ustęp 2.

ust. z 16. kwietnia 1896. pociągany do uiszczenia datków konkurencyjnych na budowę kościoła w Barcicach — władzą kompetentną do nakładania na strony obowiązku zapłacenia powyższych datków nie są po myśli §. 15. ust. 2. ustawy z 16. kwietnia 1896. Dz. u. kr. Nr. 25. zwierzchności gminne, lecz jedynie polityczne władze powiatowe, a c. k. Dyrekeyi nie jest wiadome, czy c. k. Starostwo w Nowym Sączu w sprawie tej wogóle jakie orzeczenie wydało, które zresztą, choćby było wydane nie zostało Dyrekeyi udzielone.

Tak się przedstawia goły fakt na podstawie dołączonych ./ tu odpisów aktów.

1. Zważywszy, że powody odmowy żądaniom gmin przez Dyrekeyę funduszu propinacyjnego częściowo na fałszywej opierają się podsta wie, albowiem

a) chociaż fundusz propinacyjny nie ma realności położonej w okręgu parafii Barcice, a więc nie ma i podatku gruntowego lub domowego, ale ma przedsiębiorstwo propinacyjne, a tem samem podlega postanowieniom §. 8. punkt 3. ustawy z 16. kwietnia 1896. fakt, który odezwa Dyrekeyi funduszu propinacyjnego rozmyślnie pomija.

b) chociaż siedziba Dyrekeyi funduszu propinacyjnego nie znajduje się w tym okręgu, ale znajdują siedziby przedsiębiorstw propinacyjnych; a więc i z tego względu fundusz propinacyjny (osoba prawna) ma być pociągany do datków konkurencyjnych na budowę kościołów, jeśli w obrębie parafii wykonuje przedsiębiorstwa propinacyjne, wbrew przeciwnemu twierdzeniu c. k. Dyrekeyi funduszu propinacyjnego.

c) jeśli c. k. Starostwo w Nowym Sączu orzeczenia swego z dnia 21. stycznia 1897. l. 33.553 Dyrekeyi funduszu propinacyjnego nie udzieliło, co nie jest winą gmin — to faktem jest, że toż Starostwo

powyższem rozporządzeniem gminy do rozdziału datków między pojedynczych kontrybuentów upoważniło, a między tymi i osoby prawne (fundusze publiczne) a więc i fundusz propinacyjny wyraźnie wymieniło.

2. Zważywszy, że Dyrekeya funduszu propinacyjnego, objąwszy dziedzictwo byłych propinatorów a objęła z niem oprócz praw także i obowiązki byłych propinatorów, obowiązki, które nie zostały ani zindemnizowane, ani ustawą zniesione, a więc w pełni na funduszu propinacyjnym ciąży;

3. Zważywszy, że c. k. Dyrekeya funduszu propinacyjnego do zrzeczenia prawnie na niej ciężącego obowiązku używa, (jak się pod 1. okazało) wybiegów pozornie prawnych; a będąc poza obrębem zarządu funduszem propinacyjnym, wobec innych strat tylko stroną, używa powagi władz administracyjnych powiatowych poza obrębem ustawy i ze szkodą dla bezstronności tych władz, jak to w pomienionym wypadku:

a) Dyrekeya funduszu propinacyjnego, obowiązana będąc w myśl §. 3. swej instrukcyi znosić się bezpośrednio ze wszystkimi władzami, pominęła Zwierzchności gminne, jakby te nie były władzami;

b) wbrew postanowieniom §. 4 instrukcyi Dyrekeyi „uprasza Wgo Pana c. k. Starostę, by Zwierzchności gminne „uwiadomił“, że c. k. Dyrekeya próśb nie uwzględniła i odmawia — wprowadzie „uprasza tylko, ale każdemu wiadomo co znaczy taka prośba wobec Wgo Pana c. k. Starosty“ i takie uwiadomienie p. c. k. Starosty wobec Zwierzchności gminnych, gdy w myśl §. 4. swej instrukcyi Dyrekeya ma prawo używać pomocy władz rządowych tylko do przeprowadzenia postanowień ustawy o wniesieniu propinacyi, a taką sprawą sporną o udział konkurencyi nie jest;

4. Zważywszy wreszcie, że c. k. Dyrekeya funduszu propinacyjnego przez swój

bliski związek z c. k. Namiestnictwem wywiera pewien moralny nacisk na c. k. administracyjne władze powiatowe, co znów działa szkodliwie na inne także obowiązki tych władz, jako to: policyjne, w których fundusz propinacyjny jest interesowany, n. p. dzierżawa, ograniczenie ilości karczm i t. d. podpisani zapytują Wysoki Rząd:

dla czego c. k. Starostwo w Nowym Sączu nie postąpiło według przepisów ustawy a mianowicie:

a) dlaczego nie uwiadomiło c. k. Dyrekcji funduszu propinacyjnego o swem orzeczeniu w sprawie konkurencji kościelnej w Barcicach?

b) dlaczego wobec Dyrekcji funduszu propinacyjnego objęło wbrew nstawie rolę urzędowego uwiadomienia jej orzeczeń gdzie w wykonaniu własnego rozporządzenia, powinno było stanąć jako władza ponad Dyrekcję?

2. W jaki sposób zamierza Wysoki Rząd wobec uroszczeń Dyrekcji funduszu propinacyjnego stanąć w obronie słusznych praw i innych stron konkurencyjnych,

a) w specjalnej tej sprawie konkurencji kościelnej w Barcicach?

b) w innych wypadkach, które już zaszyły, albo w przyszłości zajdą?

3. a) Czy Wysoki Rząd nie byłby skłonny z naciskiem pouczyć Dyrekcję funduszu propinacyjnego o jej stosunku do władz administracyjnych?

b) zaś władze administracyjne powiatowe o ich zupełnej niezależności od Dyrekcji funduszu propinacyjnego, bez względu na to, czy w myśl §. 4. ustawy o zniesieniu propinacji na czele Dyrekcji stoi c. k. Namiestnik, czy tylko mianowany przez niego zastępca — czy c. k. Dyrekcya funduszu propinacyjnego urzęduje w gmachu, czy poza gmachem c. k. Namiestnictwa?

4. Czy Wysoki c. k. Rząd, żeby raz położyć koniec tej nędzy propinacyjnej, materyalnej i moralnej, nie byłby skłonny czem prędzej wystąpić z wnioskiem o zniesienie propinacji i zaprowadzenie monopolu wódeczanego?

5. W końcu zapytujemy: dlaczego rekurs br. Liebiega przeciw powyższemu orzeczeniu c. k. Starostwa nie załatwiony?

Termin wyznaczony do budowy kościoła już minął, budowa kościoła musi być z wiosną 1899. rozpoczęta, a sprawy konkurencyjne zalegają.

Lwów, dnia 2. marca 1899.

Interpelant:
St. Potoczek.

M. Szwed, Data, Warzecha, Klemensiewicz, Żardecki, Niebyłowicz, Krempa, Dr. Bernadzikowski, Średniawski, Styła, Nowakowski, Milan, Hamorak, Winniczuk, Kramarczyk, Soleski.

Do

Szanownego Komitetu parafialnego
w Barcicach.

Przy rozprawie przeprowadzonej w dniu 20/X 1896. do polecenia z dnia 11/X 1896. L. 27007. w sprawie pokrycia wydatków budowy nowego kościoła w Barcicach powzięły zebrane strony konkurencyjne z wyjątkiem zastępcy patrona, który budowie tej w ogóle się sprzeciwił, względnie uznał kosztorys za wygórowany, następujące uchwały jednomyślnie:

I. Uznajemy niezbędną potrzebę budowy nowego kościoła.

II. Przyjmujemy przedłożony nam plan i kosztorys opiewający na sumę 33 456 złr. 51 ct.

III. Budowę przeprowadzi się we własnym zarządzie przez komitet parafialny, przybierając do kontroli i pomocy leśni-

czego skarbowego p. Jentschke, p. Jakóba Tokarczyka w Rytrze i Józefa Tokarczyka z Przysietnicy.

IV. Do inkasowania pieniędzy i prowadzenia rachunków przeznaczamy ks. proboszcza Józefa Wirmańskiego, leśniczego Jentschkego. Większe zapasy pieniężne lokowane być mają na razie w kasie Oszczędności.

V. Kościół ma być wykończony do końca roku 1898.

VI. Datki konkurencyjne spłacone być mają w czteru równych ratach, a to pierwsza 1. listopada 1896., druga 1. kwietnia 1897., trzecia 1. listopada 1897. a czwarta i ostatnia 1. kwietnia 1898.

VII. Pozostała możliwie nadwyżka ma być użytą na wewnętrzne urządzenie kościoła.

C. k. Starostwo zatwierdzając niniejsze uchwały konkurencyi, orzeka, że budowa nowego kościoła jako niezbędna winna do końca roku 1898. być wykonaną, a wydatki z tą budową połączony a obliczony na 33.456 złr. 51 ct. t. j. trzydzieści trzy tysięcy czterysta pięćdziesiąt sześć złr. 51 ct uiszczyć ma konkurencyja stosownie do opłacanych podatków stałych w stosunku 8 : 3537 zł. na 1 zł. podatku. Szczegółowo uiszczyć mają stosownie do uchwały komitetu w 4 równych ratach a to: 1/11 1896, 1/4 1897. i 1/11 1897 i 1/4 1898.

P. T. Patron J. W. br. Liebig Jan i spółka w myśl §. 8. ustawy z dnia 11. kwietnia 1896. D. u. k. Nr. 23. od kwoty podatkowej 956 złr. Siedm tysięcy dziewięćset ośmdziesiąt sześć (7986) zł. 18 ct.

Łać. parafianie w Barcicach od kwoty podatkowej 1094 złr. 50 ct. Dziewięć tysięcy sto czterdzieście trzy (9143) złr. 17 ct.

Łać. parafianie w Suchej Strudzie od kwoty podatkowej 210 złr. 95 ct. Tysiąc siedmset sześćdziesiąt dwa (1762) zł. 22 ct.

Łać. parafianie w Oblazach od kwoty podatkowej 104 złr. 09 ct, Ośmset sześćdziesiąt dziewięć (869) złr. 55 ct.

Łać. parafianie w Rytrze od kwoty podatkowej 527 zł. 31¹/₂ ct. Cztery tysiące czterysta pięć (4405) złr. 01 ct.

Łać. parafianie w Przysietnicy od kwoty podatkowej 752 zł. 08 ct. Sześć tysięcy dwieście ośmdziesiąt dwa (6282) złr. 68 ct.

Łać. parafianie w Woli krogul. od kwoty podatkowej 237 zł. 96 ct. Tysiąc dziewięćset ośmdziesiąt siedm (1987) złr. 86 ct.

Łać. parafianie w Rostoce ryt. od kwoty podatkowej 122 zł. 08 ct. Tysiąc dziewięćsetnaście (1019) złr. 84 ct.

Przy rozdziale datków tych między pojedynczych kontrybuentów, które to datki, co do zapadłej już 1-ej raty w kwocie stosunkowej do dnia 14 w kasie komitetu parafialnego złożone być winny, należy zwrócić uwagę na postanowienie §. 8. powołanej wyżej noweli do ustawy konk. wedle którego do opłaty datków tych pociągnięci być mają także katolicy nie zamieszkali w okręgu parafialnym i osoby prawne (fundusze publiczne, gmina, stowarzyszenia, spółki i t. p.) jeśli mają przypisany podatek gruntowy lub domowy w okręgu parafialnym, albo jeśli w okręgu tym znajduje się siedziba albo Zarząd ich przedsiębiorstwa lub zatrudnienia, od którego przypisany mają podatek zarobkowy lub dochodowy w gminie podatkowej wcielonej do okręgu parafialnego w całości lub częściowo.

O tem zawiadamia się wszystkie P. T. strony konkurencyjne oraz Wnych ks. parocha i komisarza Konsystoryalnego.

Przeciw temu orzeczeniu wolno się odwołać w terminie dnia 14. do Wysokiego

c. k. Namiestnictwa przez tutejsze c. k. Starostwo.

Nowy Sącz dnia 21. stycznia 1897.

C. k. Radca Namiestnictwa i Starosta.

O d p i s.

C. k. Dyrekeya gal. fund. prop. Do W. Pana c. k. Starosty w Nowym Sączu. Odezwa. Zwierzchności gminne w Woli kroguleckiej, Barcicach, Sucheju, Strudze i Przysietnicy odniosły siętu pismami, z 30. czerwca 1897 l. 42, 116, 46 i 63 z prośbą o wypłatę z galic. funduszu prop. datków konkurencyjnych na budowę nowego kościoła w Barcicach, w kwotach 133 złr. 65 ct., 481 złr. 67 ct., 152 zł. i 378 zł. 92 ct. a w wymierzonych przez wspomiane Zwierzchności gminne rzekomo wskutek reskryptu W. P. c. k. Starosty z d. 21/I. b. r. l. 33533. Uprasza się przeto WP. ck. Starostę, byś te Zwierzchności gminne uwiadomił, że c. k. Dyrekeya wspomnianych próśb ich nie uwzględniła i odmawia stanowczo żądaniu zapłaty pomienionych datków, a to z powodu, iż pominawszy już okoliczność, że fundusz prop. niema przypisanego podatku gruntowego lub domowego od realności położonej w okręgu parafialnym Barcice i że siedziba c. k. Dyrekcyi zarządzającej funduszem prop. nie znajduje się w tym okręgu, wskutek czego fundusz propinac. nie może być wogóle w myśl §. 8. ustęp 2. ustawy z 16/4 1896. N. 25. dz. u. kr. pociągamy do uiszczenia datków konkurencyjnych na budowę kościoła w Barcicach, władzą kompetentną do nakładania na strony obowiązku zapłacenia powyższych datków nie są po myśli §. 15. ust. 2-gi ustawy z 16/4 1896 Nr. 25, dz. u. kr.

Zwierzchności gm. lecz jedynie polityczne władze powiatowe, a c. k. Dyrekcyi nie jest wiadome, czy c. k. Starostwo w Nowym Sączu w sprawie tej wogóle jakie orzeczenie wydało, które zre-

sztą, choćby było wydane, nie zostało c. k. Dyrekcyi udzielone.

Lwów, dnia 30. lipca 1897.

U s t a w a z 16/4 1896.

§. 8.

Wydatki nie pokryte środkami skreślonymi w §§. 1 i 3—7 ustawy z dnia 15/8 1866. Dz. u. kr. Nr. 28. i w §. 2. tej ustawy mają ponosić:

1. parafianie tego samego obrządku.
2. katolicy tego samego obrządku niezamieszkali w okręgu parafialnym,
3. Osoby prawne (skarby państwa, fundusz publiczny, gmina), spółki i stowarzyszenia, które według swej ustawy nie służą wyłącznie lub przeważnie celom innego wyznania lub innego obrządku, strony wymienione pod 2 i 3 pod warunkiem, jeżeli mają przypisany podatek gruntowy lub domowy od realności położonych w okręgu parafialnym albo jeśli w okręgu parafialnym znajduje się siedziba lub Zarząd ich przedsiębiorstwa i zatrudnienia, od którego mają przypisany podatek zarobkowy lub dochodowy w gminie podatkowej w całości lub w części w okręgu parafialnym.

I n t e r p e l a c y a

do Jaśnie Wielmożnego Pana Komisarza Rządowego.

Rada pow. w Myślenicach, na posiedzeniu w dniu 7. sierpnia 1897 wybrała pp. Józefa Stolaskiego, marszałka tamtejszej Rady powiatowej i Andrzeja Średniańskiego, członka tejże Rady i posła na Sejm krajowy, delegatami swymi do c. k. Rady szkolnej okręgowej.

Wydział Rady pow. zawiadomił o tym wyborze c. k. Radę szkolną okręgową w Myślenicach w d. 9. sierpnia 1897.

Następnie w dniu 1. marca 1898. odezwą l. 713 prosił tenże Wydział ek. Radę szkolną krajową o przyspieszenie zatwierdzenia tegoż wyboru.

Nareszcie odezwą z dnia 12. września 1898 L. 2589 odniesiono się do Wydziału krajowego o wyjednanie zatwierdzenia powyższego wyboru.

Wszystko to jednak pozostało bez skutku i Rada pow. dotąd nie ma swoich delegatów w Radzie szkolnej okręgowej, która nawet nie odbywa żadnych posiedzeń. Ogół patrząc na to, uważa sprawę tę za podejrzaną, że Władze rządowe postępują w tym wypadku stronniczo i wbrew ustawie.

Że takie postępowanie i zachowanie się Władz szkolnych nie znajduje podstawy w ustawie, zapytują podpisani c. k. Komisarza rządowego:

1. Czem wytłumaczyć tak długą zwłokę w zatwierdzeniu wyż wymienionych delegatów, do Rady szkolnej okręgowej w Myślenicach?

2. Czy ek. Rząd jest w możności jak najrychlej usunąć stąd powstałe nieporozumienie, i czy Radę szkolną okręgową iak najrychlej wprowadzi w życie.

Interpelujący:
G. Milan.

Dr. Bernadzikowski, Kramarczyk, Krempa, Warzecha, Data, Szwed, Potoczek, Nowakowski, Niebyłowiec, Zajączkowski, Winniczuk, Styła, Średniawski, Hamorak.

I n t e r p e l a c y a
do Jaśnie Wielmożnego Pana Komisarza rządowego
we Lwowie.

Ponieważ sprawa utworzenia nowego probostwa w Mikuszowicach powiat Biała ciągnie się już od lat kilkunastu, a mieszkający tejże wioski ostatecznego zała-

twienia doczekać się nie mogą, pomimo, że książęco biskupi Konsystorz w Krakowie swoim cennem pismem z dnia 16. lipca 1897 roku do l. 3353 jak najgoręcej polecił Wysokiemu Namiestnictwu we Lwowie do jak najrychlejszego załatwienia sprawy utworzenia probostwa w Mikuszowicach po myśli tego, co już niejednokrotnie Wysokiemu ek. Namiestnictwu przedkładanem było, dlatego podpisani zapytują, kiedy stanie się zadość życzeniu gminy Mikuszowice pod względem otwarcia tamże nowego probostwa.

We Lwowie, dnia 23. lutego 1899.

Interpelujący.
Kramarczyk

Dr. Olpiński, Soleski, Potoczek, Szwed, Winniczuk, Niebyłowiec, Warzecha, Zajączkowski, Data, Średniawski, Zardecki, Cielecki, Styła, Krempa, Wachnianin.

I n t e r p e l a c y a
do Wysokiego c. k. Rządu

Dla zabezpieczenia brzegów Wisły i Wisłoki w powiecie Mieleckim, a Wisły w pow. tarnobrzeskim i innych usypał ek. Rząd tamy, które następnie obsadził wikliną. Z biegiem czasu tamy te zamulone przestrzenie znaczne zajęły, które za własność kameralną c. k. Rząd uznał i we własnym zarządzie dozór nad temi prawuje.

Sąsiedzi i właściciele przyległych gruntów, są narażeni na ogromne uciążliwości i koszta bez miary.

Już nad brzegami na tak zwanych skrzyniach ciągną się pastwiska gminne, z trudnością więc wielką ustrzedz się przed drobnymi szkodami tym, którzy zmuszeni są inwentarz w pobliżu popasać. Dozorecy rządowi donoszą o najmniejszej szkodzie zaraz c. k. Starostwu, które nie omieszka wymierzyć dotkliwej kary, najczęściej a zawsze stokrotnie wyższej od rzeczywistej szkody.

Zauważyć wypada, że przestrzenie, które dziś zajmuje rządowa wiklina, była przedtem własnością owych gospodarzy i li tylko z braku wczesnej regulacji zostały grunta przez wodę zerwane. Przez spóźnioną zaś regulację gospodarze owi, przecież nie mogą, ani nie powinni odpowiadać. Jeżeli tedy zostali narażeni na utratę własności gruntu etc., to przynajmniej należy im oszczędzić przykrości powyżej opisanych, z sąsiedztwa ek. rządową własnością wynikających.

Jak wiadomo przecież za niedostateczną ochronę przed wylewami niektórych gospodarzy nie wynagradza.

Zważywszy, że dla ochrony ludności obu powiatów i innych przed dokuczliwościami dozorców, ten stan rzeczy koniecznie zmienić należy, jak się tego wszyscy interesowani gospodarze objawiając swe żądania na zgromadzeniach domagają.

Zapytujemy ek. Rząd, czy nie raczyłyby wiklin owych z zastrzeżeniem jasno określonej powinności ochrony tam, na własność odstąpić właścicielom przyległych gruntów w drodze wykupna za zwrotem kosztów sadzenia wikliny przez ek. Rząd poniesionych.

Lwów dnia 2. marca 1899.

Interpelant

Franciszek Krempa.

W. Szwed, Średniawski, Kramarczyk, Potoczek, Niebyłowiec, Zardecki, Soleski, Nowakowski, Wójcik, Bernadzikowski, Bojko, Styła, Milan, Dr. Sawczak.

I n t e r p e l a c y a

Do J. Wielm. Pana Komisarza Rządowego

Po dokonanej regulacji sarwitutów w naszym kraju zmieniły się, jak wiadomo i stosunki gospodarcze zwłaszcza w tych gminach, które posiadały obszerniejsze prawa serwitutowe. Do rzędu tych należą gmina Baczków i Gawłówek, położone w pow. bocheńskim.

Na podstawie ustnego, co prawda, przyrzeczenia, jakie komisya serwitutowa dała w r. 1868 zarządowi obu wyżej wymienionych gmin, mieli ich mieszkańcy przez blisko 20 lat możność pasania swego bydła w lasach rządowych za niską stosunkowo opłatą i zakupywania tamże drzewa tak budulcowego jak opałowego w dowolnej ilości. Z biegiem czasu zwyczaj ten uległ gruntownej zmianie o tyle, że za pasanie bydła w pomienionych lasach żądano wysokich opłat, które właściciele bydła dla braku własnych pastwisk uiszczali, aby się tylko nie wyzbyć z posiadania tak koniecznego w gospodarstwie inwentarza. Od kilkunastu jednak lat zarząd lasów kameralnych nie pozwala już za żadną cenę bydła wiejskiego w lasach wypasać.

Równie przykry jak kosztowny dla biednych mieszkańców tych gmin jest sposób nabywania drzewa z lasów rządowych. Zwyczaj przez długi czas praktykowany, że każdy wieśniak mający chęć kupna mógł w dowolnej ilości pobierać drzewo z lasów kameralnych ustał w Gawłówku prawie zupełnie lub został w wysokim stopniu utrudniony. Zarząd lasów tych chętniej sprzedaje drzewo większym odbiorcom, nie reflektując na to, że ludność tu byleża, której ojcowie las ten sadzili i do niego pewne prawa mieli, potrzebuje ustawicznie drzewa na własną potrzebę, lecz sprzedaje takowe pośrednikom handlarzom i naraża okoliczną ludność na przepłacanie drzewa i tak dzisiaj już znanadto drogiego.

Aby usunąć te utrudnienia tak przy wypasaniu bydła, jak i nabywaniu drzewa w lasach rządowych, udały się kilkakrotnie wymienione gminy do c. k. Zarządu dóbr państwowych we Lwowie z prośbą o wydanie stosownych zarządzeń w tym kierunku, ale prośby te pozostały dotąd bez odpowiedzi.

Wobec tego zapytują podpisani c. k. Rząd:

Czy znane mu są owe praktyki w lasach kameralnych w powiecie bocheńskim, oraz co zamierza uczynić, aby biednej ludności wiejskiej ułatwić jak najrychlej zarówno wypasanie bydła, jak i nabywanie drzewa z pierwszej ręki w lasach rządowych?

Lwów d. 27. lutego 1899.

Interpelujący:
Dr. Bernadzikowski.

Nowakowski, Niebyłowiec, Krempa, Styła, Milan, Wójcik, Bednarski, Soleski, Średniawski, Szwed, Bojko, Kramarczyk, Potoczek, Zardecki, Kulczycki.

Interpelacya
do Wysokiego c. k. Rządu.

W gminie Łabowy powiatu Nowo Sąddeckiego odbyły się wybory gminne w sposób bezprawny; przy pomocy fałszerstwa żyda Fraja wejść miało do rady na sześć katolików sześć żydów.

Czy Wysokiemu c. k. Rządowi jest wiadomem?

Lwów dnia 2. marca 1899.

Interpelujący:
Data.

Szwed, Potoczek, Warzecha, Okuniewski, Kramarczyk, Krempa, Średniawski, Bernadzikowski, Nowakowski, Hamorak, Żardecki, Zajączkowski, Styła, Winniczuk, Niebyłowiec.

Interpelacya
do JW. Pana c. k. Komisarza rządowego.

Powołując się na uchwałę Wysokiego Sejmu z dnia 4. lutego 1895 r. zapytują podpisani, kiedy Wysoki c. k. Rząd zechce się zastosować do Najwyższego postanowienia z dnia 4. czerwca 1869 tudzież całego Ministerstwa z dnia 5. czerwca 1869 l. 24., aby wprowadził jak najrychlej w c. k. Urzędach kolejowych, pocztowych i tele-

graficznych tudzież Żandarmeryi język polski, jako język urzędowy?

We Lwowie dnia 2, marca 1899.

Interpelujący:
Szwed.

Bernadzikowski, Średniawski, Soleski, Cielecki, Klemensiewicz, Potoczek, Krempa, Żardecki, Kramarczyk, Styła, Milan, Warzecha, Data, Dr. Czaykowski, Nowakowski.

Interpelacya
do Wys. Rządu.

Co roku wiele ludzi umiera wskutek pijaństwa. Lekarze przy starostwach z urzędu prowadzą tę statystykę i wykazują prócz tego ile to matołków, niezdarów przychodzi na świat z rodzin pijańskich. I na cóż ta cała zabawa?

Czyby Wys. Rząd niecheiał już na ostro wziąć się do środków zaradczych? Czyby Wys. Rząd nie wystąpił z projektem monopolu wódczanego?

Lwów. dnia 2. marca 1899.

St. Potoczek
Interpelujący.

Xlemensiewicz, Żardecki, Niebyłowiec, Warzecha, Data, Krempa, Szwed, Bernadzikowski, Średniawski, Styła, Milan, Kramarczyk, Hamorak, Winniczuk, Nowakowski, Soleski.

Interpelacya
do Wys. Rządu.

Ustawa o opilstwie obowiązuje, ale nie jest należycie wykonana.

W Mszanie dolnej pow. Limanowskiego był szynk Izaaka Horna. Na doniesienie sądu starostwo odbiera konsens Izaakowi Hornowi na przeciąg jednego roku i skutek jest taki, że zamiast szyldu z napisem Izaak Horn jest szyld Estera Horn.

Czy fakt ten wiadomy jest Wys. Rządowi? i w jaki sposób zamierza takiemu obejściu ustawy i rozporządzeń zapobiedz?

Lwów, d. 2. marca 1899.

Interpelujący:
Warzecha.

Data, Potoczek, Szwed, Soleski, Kramarczyk, Żardecki, Nowakowski, Styła, Bernadzikowski, Winniczuk, Niebyłowiec, Krempa, Dr. Olpiński, Cielecki.

I n t e r p e l a c y a
do JW. Pana Komisarza Rządowego.

Zwyczaj używany przez wszystkie władze sądowe i administracyjne doręczania pism urzędowych tak stronom prywatnym, jak zarządom gminnym za pośrednictwem specjalnych posłańców został od dłuższego czasu zaniechany z powodu, że czynności te spełniają urzędy pocztowe i posłańcy gminni. Opłaty więc, jakie gminy na utrzymanie takich posłańców odnośnym Władzom uiszczały, powinny tem samem ustać. Tymczasem gmina Mikluszowice i inne w powiecie bocheńskim opłacają dotąd po 3 zł. rocznie c. k. Starostwu w Bochni na utrzymanie posłańca, choć ten wobec gęsto rozrzuconych urzędów pocztowych stał się z biegiem czasu zbytecznym. Rzecz oczywista, że gminy te przeciążone i tak sprawowaniem rozlicznych czynności w poręczonym zakresie działania czują się słusznie dotknięte zarządzeniami c. k. władzy administracyjnej, która oprócz nakładu w pracy, ściągą z nich jeszcze haracz w formie opłat na specjalnego posłańca, doręczającego gminom w wyjątkowych zapewne wypadkach pisma ściśle do zakresu poruczonego należące.

Wobec tego zapytują podpisami c. k. Rząd:

Jak wytłumaczy takie postępowanie c. k. Starostwa bocheńskiego, a zapewne i innych Starostw w naszym kraju oraz

Co zamierza uczynić, aby gminy, przeciążone i tak już funkcjami z zakresu poruczonego uwolnić od opłat w gotówce, które przecież c. k. Rząd pokrywać winien?

Lwów, d. 2. marca 1899.

Interpelant;
Dr. Bernadzikowski.

Soleski, Szwed, Bednarski, Milan, Krempa, Średniawski, Kramarczyk, Styła, Potoczek, Żardecki, Bojko, Wójcik, Zajączkowski, Kulczycki, Niebyłowiec, Nowakowski.

Marszałek oznajmia, iż interpelacye te udzieli p. Komisarzowi rządowemu.

Sekretarz p. Urbański odczytuje następującą interpelacyę do Wydziału krajowego.

I n t e r p e l a c y a
do Wysokiego Wydziału krajowego
we Lwowie.

Zważywszy, że powiat pilzneński zaniedbał drogi gminne tak dalece, że nie można przejechać z gminy do drugiej gminy, a tymi gminami są Dębowa, Błażkowa, Przecyca, Dębożyn i Jodłowa i wiele gmin innych w pow. pilzneńskim są zaniebane nigdy nie są fosowane, a jeżeli gdzie która gmina fosuje to te ziemie na gościńiec wyrzuca wskutek tego nie można przejechać, a gdzie nie jest droga ofosowane to woda środkiem gościńca płynie i w ten sposób utrudnia przejazd. Budowa mostów na drogach gm. tak samo wcale zaniedbana przez zakupywanie lichego materiału, szutrowanie dróg gm. mało korzyści przynosi. Wydział powiatowy pilzneński zakupił kamieniołom na drogi gm. lecz kamień ten jest fatalny, że wcale się nie nadaje do naprawy dróg. Powiat pilzneński nie ma odpowiedniego inżyniera do dróg gm. tylko konduktora, który się wcale na robotach drogowych nie zna i do tego mało kiedy kontroluje drogi mu powierzone. Dlatego podpisani zapytują, czy Wys.

Wydział krajowy nie raczyłby wglądać w gospodarkę Wydziału Rady pow. w Pilźnie zwrócić jej uwagę na nędzny stan dróg tamt. powiatu.

Lwów, d. 2. marca 1899.

Interpelujący:
Data.

Potoczek, Szwed, Okuniewski, Kramarczyk, Krempa, Średniawski, Bernadzikowski, Styła, Niebyłowicz, Winniczuk, Nowakowski, Hamorak, Żardecki, Dr. Olpiński, Zajączkowski.

Marszałek oznajmia, iż interpelację tę udzieli Wydziałowi krajowemu.

Sekretarz p. Urbański odczytuje następującą interpelację do c. k. Rządu.

I n t e r p e l a c y a
do JWielm. Komisarza rządowego.

Dnia 10. lutego 1898 r. uchwalił Wysoki Sejm:

„Sejm wzywa c. k. Rząd. aby w ciągu r. 1898. zbadał stan rzeki Wisłoka w mieście Rzeszowie i przeprowadził potrzebne roboty ochronne przy pomocy Państwa i kraju „po myśli uchwały sejmowej z dnia 6. października 1882.“

Magistrat miasta udawał się z prośbą do J. W. Namiestnika w czasie wiosny roku 1898.

Dytychezas nic nie zrobiono, a od zalania znacznej części miasta dzieli jeszcze tylko kilka kroków brzegu Wisłoka. Nieuregulowanie w roku bieżącym nie tylko nieobliczalne straty miastu przyniesie, ale i koszt regulacji o znaczne sumy większy.

Podpisani mają więc zaszczyt zapytać:

Czy Wys. Rząd ma zamiar w roku bieżącym zadosyć uczynić wezwaniu Sejmu z 10. lutego 1898.

Lwów, dnia 2. marca 1899.

Interpelant:
Jabłoński.

Dr. Olpiński, Binder, Hupka, Górski, Wiśniewski, Słotwiński, Dr. Jakliński, T. Merunowicz, Weigel, Trzeciecki, Rotter, Soleski, Kadyi, Dr. Bernadzikowski, St. Dąbski, Jahl, Michalski.

Marszałek oznajmia, iż interpelację tę udzieli p. Komisarzowi rządowemu.

Marszałek zamyka posiedzenie, naznaczając następne na dzień 4. marca 1899 r. godz. 10 rano i odczytuje porządek dzienny następnego posiedzenia.

Koniec posiedzenia godz. 4 m. 30 po południu.

Marszałek krajowy;

Stanisław Badeni w. r.

Sekretarze:

Stanisław Niezabitowski w. r.
Andrzej Potocki w. r.